

LĂCĂRĂA ROȘIE

Organ al comitetelor orașene și raional P. M. R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raional

Arad, anul XV nr. 4359

4 pag. 20 bani

Duminică, 17 august 1953

ÎN ÎNTÂMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST

Angajamentele devin fapte

Colectivul de muncă de la GFR Podgoria a obținut în semestrul I a. c. și în special în luna iulie, rezultate frumoase. În această perioadă planul producției globale a fost realizat în proporție de 103 la sută, productivitatea muncii a fost sporită cu 3 la sută, prețul de cost a fost redus cu 4,7 la sută. La obținerea acestor frumoase rezultate a contribuit în mare măsură executarea unor reparații de bună calitate și înțelegerea automotoarelor electrice.

La propunerile muncitorilor la mai

multe resurse, au fost introduse noi metode de muncă și un spirit mai gospodăresc în folosirea metalelor. Aceasta a dus, în ultima perioadă, la realizarea unor economii de metale a căror valoare se ridică la peste 27.000 lei.

În urma rezultatelor frumoase obținute în ultimul timp, a fost acordat titlul de fruntași în producție la 40 de tovarăși, printre care se află Ștefan Militaru, Carol Mihoc, Pavel Stolz, Dumitru Băltă și alții.

VICTOR ADAH, coresp.

Remontul fabricii de spirt se apropie de terminare

Apropierea marelui sărbătorit a zilei de 23 August sporește tot mai mult elanul colectivelor din întreprinderi și instituții care luptă pentru a întâmpina această zi cu rezultate cât mai frumoase în muncă.

Numerosi corespondenți voluntari al ziarului nostru din întreprinderi și instituții trimt zilnic scrisori în

care vorbesc despre elanul cu care se muncеște în aceste zile și despre rezultatele obținute.

Correspondentul nostru voluntar Teodor Guiu, de la întreprinderea „7 Noiembrie”, ne scrie despre faptul că muncitorii și tehnicienii secției ateliere caută să termine cât mai repede remontul fabricii de spirt. Deși fabrica de spirt își va relua activitatea abia pe la sfârșitul acestei luni, încă de pe acum peste 85 la sută din remont este gata, lucrările mari fiind deja terminate, rămânând doar lucrări de mai mică importanță.

Însufletește angajamente

În atelierele noi amenajate, spațioase, cu condiții optime de lucru a secției bături de larg consum ale I.O.I.L., care au fost construite în anul regimului democrat-popular, în aceste zile muncitorii muncesc din plin și nu precupețesc nici un efort pentru a obține rezultate cât mai frumoase în muncă. În cinstea celei de a 14-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Au îmbunătățit calitatea

Muncitorii brutari de la secția de fabricație nr 9 a întreprinderii de panificație Arad, întâmpină ziua de 23 August cu rezultate deosebite în muncă.

Oa urmare a muncii plină de abnegație depusă pînă în prezent, brutarii de la această secție, avînd în

În întâmpinarea zilei de 23 August, lucrătorii cooperativei „Chimica” își înzecese eforturile pentru a realiza succese tot mai importante în producție.

În clișeu: cooperatoarea Ecaterina Alberth din secția călcatorie manuală muncind la călcatul hainelor, reușește să-și depășească norma lunară medie cu 10 la sută, executînd lucrări de bună calitate.

Brigada nr. 1, condusă de tov. P. Toma, s-a angajat să realizeze planul pe întreaga lună pînă la 22 august. Rezultatele obținute pînă în prezent dovedesc că această brigadă își va duce la bun sfîrșit angajamentul. La fel tov. Fr. Melf, responsabilul brigăzii nr 3 și alții s-au angajat să obțină rezultate cât mai bune în muncă în cinstea zilei de 23 August.

IOAN ZUGRAV, coresp.

Și-au realizat planul campaniei agricole de vară

Șeful brigăzii nr 7 de la S.M.T. Aradul Nou, Andrei Sipos, pontator-alimentator Nicolae Simion și Dobrița Irim, inginer agronom al gospodăriei agricole colective „Steaua roșie” din Sîntolaul Mic, raportează că în cinstea zilei de 23 August brigada nr 7 și-a realizat pla-

frunte pe responsabilul Ludovic Ganz, au îmbunătățit calitatea produselor cu 4 la sută, față de luna iulie, obținînd în același timp economii la materiale, drojdii și combustibili în valoare de 5.500 lei.

EMIL PRECUP, coresp.

La fabrica de cărămidă „Aradul” sînt încă multe de făcut

Colectivul de muncă al fabricii de cărămidă „Aradul” a depus o intensă activitate, dovadă fiind faptul că și pe luna iulie planul producției globale a fost realizat în proporție de 100,3 la sută, la producția de marfă de 109,7 la sută. Ca urmare, au fost date peste plan 63.000 cărămizi arse și 82.000 cărămizi crude.

De mare importanță, în obținerea acestor rezultate este aplicarea metodei maistrului sovietic Duvanov (operația cea mai de seamă pentru așezarea și arderea cărămizilor în cuptor). De felul cum sînt așezate cărămizile în cuptor depinde repartizarea uniformă a aerului și a temperaturii pe toată lungimea și lățimea cuptorului, viteza de încălzire a focului și consumul specific de combustibil. Cu cât viteza cu care înalțează curenții de aer va fi mai mare, cu atât va înălța și focul mai repede, timpul de ardere a cărămizilor se va scurta, iar răciră camerilor de descărcare se va face mai repede, putîndu-se astfel

scoate cu ușurință cărămizile arse din cuptor. Pentru aceasta, conform indicațiilor maistrului sovietic Duvanov, cărămizile se așează acum mai rar în cuptor, ajungîndu-se la 185—190 cărămizi pe metru cub în loc de 250—260 cîte se așezau înainte. Multă vreme unii cărămizari din fabrică obișnuiau să așeze o cantitate mare de cărămizi pe metru cub spunînd că cu cît încălzirea e mai deasă cu alt producția pe metru cub va fi mai mare. Acest lucru a fost însă combătut de la început de tehnicienii și inginerii de aici, arătîndu-se muncitorilor cuptorari că așezarea deasă îngreunează pătrunderea aerului cald în tre cărămizi, iar focul are nevoie de o cantitate mare de combustibil pentru a arde cărămizile îndesite. Pe deasupra, se produceau și numeroase deșeur.

Să vedem de unde proveneau aceste?

În cazul cînd cărămizile așezate desu erau bine uscate, se produceau aburi care, condensîndu-se, umezeau cărămizile următoare și produceau astfel deșeur. De asemenea, după vechea metodă de așezare în cuptor s-a constatat că răciră cărămizilor se făcea foarte greu, înțirîndu-se scoaterea lor. Acum, prin-noul sistem de așezare s-a scutrit și zona de ardere de la 18 la 10 rînduri, lucru ce asigură o repartizare uniformă a aerului și o ardere completă a combustibilului. De asemenea, răciră se face acum mult mai repede. La 12 ore după trecerea zonei de foc, cărămida se poate scoate, încălca și transporta

Azi în regiunea Hunedoara

Semnele adîncilor înnoiri

Oricine revede astăzi Valea Jiului, după 14 ani de la eliberarea țării, este impresionat de tot ceea ce s-a făcut în această parte a țării. Au fost redeschise minele de la Vulcan și Cîmpa lăsată în părăsire de capitaliști, iar la Urleacu s-a deschis o mină nouă. Statul a investit sume enorme pentru ușurarea muncii celor care scot la suprafață cărbunele. Pe galeriile tuturor minelor înțelegînd locomotive electrice de toate tipurile. În abatoare sînt zece de crătere, numeroase haveze, combine de cărbuni și mașini de încărcat aduse din U.R.S.S. Valea Jiului a devenit cea mai puternică bază carboniferă a țării: ea dă astăzi o producție de cărbune de 1,23 ori mai mare decît întreaga producție de cărbune extrasă în țară în anul 1938.

Semnele adîncilor înnoiri care au avut loc în Valea Jiului se pot vedea pe întreg cuprînsul regiunii Hunedoara. Centrul siderurgic Hunedoara a cunoscut transformări și progrese uluitoare. Vechile furnale, care înainte de 1944 nu produceau nici un jumătate din capacitatea lor, au fost reconstruite și mult mărite. S-au construit și dat în funcțiune două furnale noi de mare capacitate, o uzină cocschimică, o fabrică de aglomerare a minereurilor, o termocentrală electrică, o oțelărie electrică și una Martin, s-a terminat de curînd construcția marelui laminor Blumling și se află în plină construcție un nou laminor de profile, de mare capacitate. Combinatul siderurgic din Hunedoara ocupă acum o suprafață de mai bine de 150 ha față de 8 ha cît ocupau uzinele de fier din Hunedoara pe vremea capitaliștilor.

La Călan s-a construit un furnal nou și o uzină de semlcoas. Furnalele de la Hunedoara și Călan produc acum de 4,2 ori mai multă fontă de cît produceau în 1938 întreaga industrie siderurgică a țării. Producția de oțel a combinatului din Hunedoara a crescut de peste 15 ori, iar cea de laminare de 11,2 ori.

S-a mărit simțitor capacitatea de producție a minelor de fier de la Teluș și Ghelari, care asigură furnalelor o bună parte a materiei prime de bază. S-au modernizat și înzestrat cu utilaje noi vechile întreprinderi industriale din regiune. Uzinele metalurgice din Cugir produc pentru comerțul interior și pentru export un număr tot mai mare de mașini de cusut de diferite tipuri.

Din rîndul harnicilor colective de muncitori din regiune au izvorit inițiative prețioase privind creșterea producției și productivității muncii: inițiativa minerilor de la Aninoasa de a da zilnic pe fiecare post o tonă de cărbune peste plan, inițiativa furnaliștilor și oțelariilor de la Hunedoara privind sporirea producției pe metru cub volum util de furnal și pe metru pătrat suprafață de

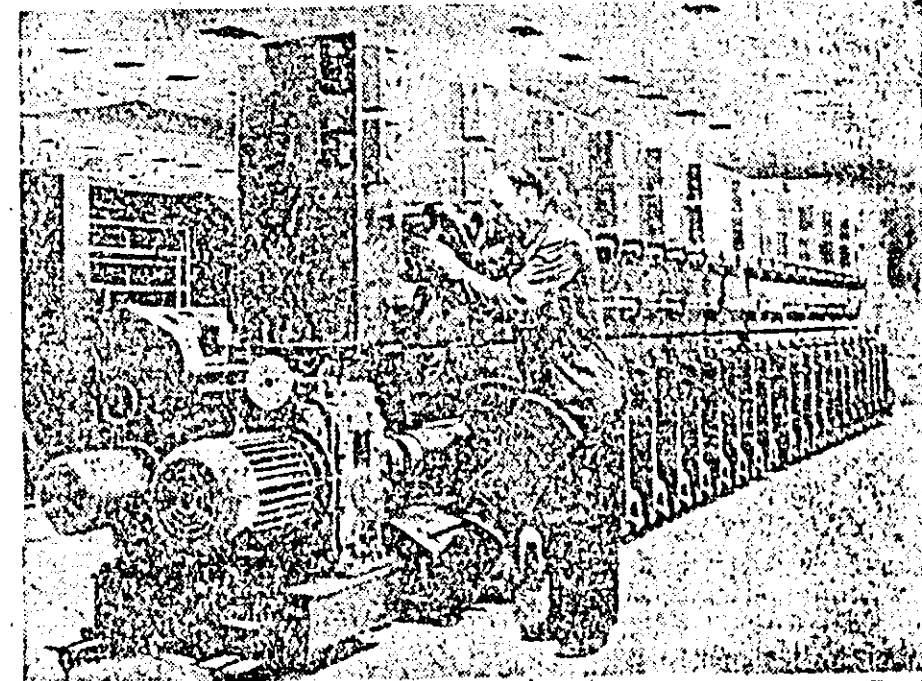
cuptor, sau aceea cu privire la reducerea prețului de cost pe tonă de metal, inițiativa constructorilor de locuințe hunedoreni privind scutirea timpului de executare a construcțiilor și ieftinirea prețului de cost pe m.p. de suprafață locuibilă. Rezultatele inițiativelor pormite și ale muncii creatoare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor sînt deosebit de semnificative. În primele șapte luni din acest an minierii Văii Jiului au dat în plus peste prevederile planului aproape 75.000 tone de cărbune, iar siderurștii de la Hunedoara și Călan au produs cu 22.800 tone de fontă, oțel și laminare mai mult de cît prevedea planul de producție.

Ca urmare a grilii pe care partidul și guvernul o poartă oamenilor muncii, în regiunea Hunedoara au fost construite și date în folosință peste 5.500 de apartamente și zece de cămine pentru nefamilisti cu peste 4.000 de locuri. S-au construit diferite alte edificii social-culturale. Numai în Valea Jiului au fost construite cînel cluburi și cinematografe, un teatru de stat, două școli medii, o școală profesională, un institut de învățămînt superior, 14 spitale și dispensare, patru sanatorii de noapte, zece de magazine, două fabrici de pline.

Noul teatru al siderurștilor, complexul restaurant, spitalul de contagioși, palatul poștelor cu cen-

(Continuare în pag. 3)

Fabrica de relon din Săvinești

Construcția fabricii de relon de la Săvinești, regiunea Bacău se apropie de sfîrșit. Clișeul înfățișează secția filatură. Această mașină uriașă va fila și bobina din relon topit, fire rezistente și frumoase de relon necesare industriei noastre textile.

Deservirea — preocupare de căpetenie

Prin secțiile de deservire ale cooperativei „Precizia”

Activitatea pe care o desfășoară cooperativa „Precizia” este foarte bine cunoscută în orașul nostru. Aprecierile asupra ceasurilor deșteptătoare fabricate de cooperativa „Precizia” au depășit de mult timp limitele orașului Arad. Aceasta, tocmai datorită calităților pe care le însumează ceasornicele de fabricație „Precizia”. În prezentul articol, nu ne-am propus să analizăm însă activitatea pe care o desfășoară lucrătorii din secția producătoare de ceasuri. Intenționăm să ilustrăm cîteva aspecte din munca și activitatea pe care o desfășoară secțiile de deservire a populației.

conducerea cooperativei de a deschide încă două noi secții de radio în Aradul Nou și strada Mărășești, să devină o realitate.

Măsuri pentru rentabilitatea secțiilor

Rentabilitatea secțiilor de deservire a constituit, de asemenea, o preocupare de prim ordin pentru conducerea cooperativei „Precizia”. În acest scop s-au întreprins o serie de măsuri organizatorice. De pildă, acum trel luni s-a analizat în cadrul comitetului executiv modul în care unele secții își organizează și desfășoară munca. Din această analiză au rezultat lipsuri și cauze care au îngreunat dezvoltarea secțiilor de deservire. Rentabilitatea lor era destul de scăzută. Acolo unde s-a dovedit că responsabilii de secții nu-și fac datoria, dovedesc lipsă de preocupare față de organizarea muncii, au fost înlocuiți. Tot pe linia acestor măsuri secțiile de radio și de reparat ceasuri au fost aprovizionate cu materialele și aparatele necesare.

Dezvoltarea rețelei

Buna deservire presupune, printre altele, o rețea de unități bine dezvoltată, repartizată în mod echilibrat în toate cartieretele orașului, precum și un număr mare de activități capabile să satisfacă toate cerințele populației. De acest principiu s-a călăuzit în activitatea sa comitetul executiv al cooperativei „Precizia” — președinte tov. Iosif Berenc. S-a urmărit ca în funcțiile de cerințele populației și de interesele cooperativei să se deschidă cît mai multe secții cu diverse activități și care să fie răspîndite cît mai mult pe întinsul orașului. Existența celor 7 secții de deservire, dintre care 7 secții ceasuri, 4 secții radio, 3 secții bijuterii, secția gravură, electro mecanică, točilărie, optică și tinichigerie, dovedesc preocuparea ce există în această direcție. Săcîtim însă că dacă din punct de vedere al diversității activităților de deservire s-au obținut succese incontestabile, nu același lucru se poate spune despre modul în care s-a urmărit extinderea rețelei și în cartieretele orașului. Firește că interesele comerciale au dictat plasarea celor mai multe secții de deservire în centrul orașului. Dar nu aceasta trebuie să fie unicul și principalul criteriu. E vorba doar de deservirea populației. Din cele patru secții de reparat radiouri, trel sînt în centrul orașului, iar unul la Lipova. Tovarășii din conducerea cooperativei sînt conștienți de faptul că e absolut necesar ca asemenea secții trebuie și pot fi deschise și în alte cartiere. Pînă în prezent, s-a mers cu o oarecare ușurință în ceea ce privește rezolvarea unor probleme ce implică deschiderea unor asemenea secții. Sperăm însă ca intențiile

(Continuare în pag. 3-a)

Deschiderea săptămînii culturii

Azi, la orele 17, la grădina de vară a Teatrului de stat din Arad are loc deschiderea săptămînii culturii. Cu acest prilej, tov. Mircea Graur, directorul Teatrului de stat, va conferința despre „Dezvoltarea culturii în țara noastră, după 23 August 1944”.

Conferința va fi urmată de un bogat program artistic la care își vor da concursul actorii Teatrului de stat, Filarmonica de stat și artiștii amatori din întreprinderi. Intrarea liberă.

Cum e atitudinea așa sînt și rezultatele

Am vorbit mai sus despre unele exemple de responsabilitate de secție

(Continuare în pagina a 3-a)

PAGINA CULTURALĂ

ION PĂUN-PINCIO

Un poet atașat mișcării muncitorești

Ion Păun-Pincio, unul din reprezentanții curentului revistei „Contemporanul” s-a născut la 17 august 1868 în târgul Mihaleni, județul Dorohol, dintr-o familie de meșteșugari intelectuali.

Avea doar 12 ani când l-a murit tatăl. Acest eveniment trist a influențat în rău viața poetului. Din pensia mică a mamei abia poate termina liceul la Iași — după ce studiasse și la Pomirila și Botoșani. Dorește să se consacre scenei și se înscrie la cursurile de artă dramatică ale Conservatorului din Iași. Peste puțin timp e nevoit însă să abandoneze realizarea visurilor sale din cauza greutăților materiale din ce în ce mai mari, fiind obligat a-și găsi o sursă de câștig pentru a-și putea întreține mama, o soră și doi frați mai mici.

Pe la începutul anului 1892 își începe cariera de slujbaş la serviciul telegrafico-poștal: umilit, slab remunerat, mult de colo până colo.

Bolnav și înfometat, Pincio trebuie să părăsească până și acest serviciu. Îl vedem apoi cașier la berăria „Gambirinus” a lui Caragiale. Acum scrie la „Adevărul literar”, la „Evenimentul literar” și la publicația lui Dobrogeanu-Gherea „Literatură și știință”, dar continuă să ducă o viață mizeră. Încearcă să devină redactor la revista „Viața” a lui Vlașcu, dar este respins. Va ajunge redactor doar la apariția ziarului „Lumea nouă” în 1894. Începe să ducă o existență mai bună, mai stabilă. În decembrie al aceluiași an se îmbolnăvește de o infecție gravă și în noaptea anului nou moare la vârsta de 27 ani.

Înmormântat în cimitirul Bellu, lângă Valea Pîngerii, mormântul său este astăzi de negăsit.

Viața poetului a fost foarte scurtă și în această viață, erau și mai scurte perioadele de fericire. Putem spune că ele se rezumau la cele patru luni petrecute în Italia. Pseudonimul „Pincio” la care poetul a tinut mult, și care de fapt era numele unei grădini din Roma, era parcă menit să-i reamintească tot timpul fericirea trăită.

Totuși, poetul nu plînge numai soarta lui, ci, în primul rând soarta celor mulți, denunțând viața mizeră a oamenilor simpli în societatea dominată de burghezi și moșieri.

Ion Păun-Pincio a trăit într-o epocă în care mersul muncitorilor spre socialism era în bună măsură spontan. Socialismul era încă romantic, lipsit de o mare combativitate de clasă, aceasta datorită faptului că la noi nu

existau încă mari întreprinderi sau centre industriale, deci masa de proletari era fărâmițată.

Influența acestui romantism se simte în tonul visător și elegiac al unei părți din opera poetului — în lirica peisagistică și erotică mai ales („Doină”, „Pe drum”, „Toamnă”, „Albăstrele”). Însă partea cea mai bună a operei sale, sub influența ideologiei clasei muncitoare și a folclorului, al cărui culegător neobosit era poetul, zugrăvește cu mijloace realiste viața grea a celor ce muncesc, în deosebi a țărânilor.

Poezia „Te-afumzi mereu” exprimă alăturarea de neclintit a poetului la mișcarea muncitorească. El este conștient de rolul pe care-l are — de a fi luptător pentru cauza clasei muncitoare, considerând această luptă o „sfințită datorie”.

În poezia „Vintule” scrisă în ritm popular, îndurerat de viața chinușcă a omului sărac, cheamă vîntul să ia chinurile de la toți „Și te mîină ca pe-o apă / Și-n pustii le îngroapă...”. Copilul plîngînd „asemeni unui înger cu aripile tălate” din poezia „Vară” e imaginea zguduitoare a mizeriei țărânilor care în arșița verii clădește „răcoritoare comori pentru cei tari”.

Sînt foarte reușite satirile „Pe strada” și „Mîngiere”. În prima prin convorbirea a doi țărani face o paralelă între bogăția exploatarelor și mezeria satelor, iar în a doua bîcuieste în mod indirect, dar foarte spiritual, metodele sălbatice folosite în armata burghezo-moșierească. Această poezie se încadrează foarte bine în campania pornită în presa muncitorească contemporană împotriva utilizării bății în armată și școală. Același spirit satiric îl găsim și în unele bucăți de proză, ca de exemplu, „Anii cumințesc”, care e o lină și ascutită satiră la adresa acelor care-și reneagă la maturitate idealurile din tinerețe.

Datorită condițiilor sociale în care a trăit, Ion Păun-Pincio nu a putut vedea clar calea de luptă a proletariatului, nici n-a reușit să înfățișeze clasa muncitoare în activitatea sa revoluționară. În poezia „Întîi mai” în care a cîntat proletariatului, scopul final al acestuia, fătura unei vieți fericite, apare numai ca un vis de primăvară pe care „primăvara cemei un colț mărunț de floare”.

Totuși, poetul a rămas pînă la moarte atașat mișcării muncitorești, cele mai bune opere ale sale scriindu-le sub influența ei, a zugrăvit veridic viața exploatarelor și a visat „un vis ce își revărsa iubirea în popoare”.

LADISLAU FARKAS

Din viața culturală internațională

★ Biblioteca Academiei de Științe a U.R.S.S. face schimb de literatură cu academii, biblioteci, edituri din 85 de țări. Biblioteca centrală de științe medicale a Ministerului Sănătății din U.R.S.S. are relații de schimb cu 70 de țări. Biblioteca „Gorki” a Universității din Moscova cu 55 de țări.

★ În noiembrie 1957, ziarul american „New York Times” a criticat biblioteca Congresului S.U.A. pentru faptul că reviste științifice primite din U.R.S.S. se acoperă de praț, în timp ce oamenii de știință americani plăd vremea pentru a rezolva probleme a căror soluție a fost găsită de mult în U.R.S.S. În prezent se traduce în S.U.A. în limba engleză cîteva zeci de reviste științifice sovietice.

★ Teatrul central experimental de operă din Pekin a pus în scenă opera cunoscutului compozitor italian Puccini „Madama Butterfly” („Cio-Cio-San”). Aceasta este a treia operă europeană interpretată de artiști chinezi. În ultimul doi ani au fost puse în scenă opera lui Ceal-kovski „Evgheni Oneghin” și a lui Verdi „Traviata”.

Actorii se pregătesc să întâmpine ziua de 23 August

Ca toți oamenii muncii din întreprinderile și instituțiile orașului nostru și actorii Teatrului de stat din Arad se pregătesc să întâmpine ziua de 23 August.

În acest scop întreg colectivul pregătește, sub conducerea lui Ion Deloreanu, prim-director de scenă, un program care va aduce în fața spectatorilor fragmente din operele literare, oglinzind exploatarea muncitorilor și țărănilor, Arad.

TESĂTOARIEA

E o poveste veche. A fost ca niciodată, Propădă-n birme o casă, și-n ea țesea o fată, O pinză la poruncă din fir lucios de in, Cu flori de romanță și frunze de pelin.

De citeori în pinză și lacrima și țesea, Și se-nceurea în fire, cînd firul se rupea, De citeori la geamuri privea să vadă zorii, Și-n rumene obrazuri, se ofile au bujorii.

Dar vremile acelea au pinza s'fîlăit, Un alt război îi țese o pinză înflorată, Cîntec facum suvela și pinza melodie, Și îi tresălită pieptul sub inșpumată lile.

Războaiele-s strunite de firul mîinii mici, Și firele ascultă de brațul cu armici, Astăzi își țese viața din pinză argintată, Și-n văluri de lumină, spre viitor se-ndreaptă.

L. P. TOMȘA

Spre veacul comunist

O, veac al meu, prea multe dăști flămînde
Ți-au încrustat cu singe viu, inscripții.
Dar în istorii, sculpturalul chip îl-î
Tot mai înalt, mai mîndru ca oricînd e.

Din clar de bolji lucefăr nou răsare
Cel mai uman, mai fainic dintre astre.
Nol i-am deschis în inimile noastre,
Arzînde și imense estuare.

O, veac al meu, mă bucur că exist,
Să-ți dăști peste rîni, ghirlânzi de soare.
Iar înima s-o fac lăstun, să zboare
Pe ceru-nalt spre veacul comunist!

DAMIAN URECHE

Spectacol de operă

Un colectiv valoros al Teatrului de stat de operă din Timișoara prezintă, într-o distribuție revăzută, spectacolul de operă „Trubadurul” de Verdi. Spectacolul are loc marți, la orele 20, la grădina de vară a Teatrului de stat.

Insemnări de lector

„Enescu — suită lirică”

de Vasile Nicolescu

Figura strălucitoare a genului al poporului nostru — George Enescu — a constituit pentru tînrul și talentat poet bucureștean, Vasile Nicolescu, motivul inspirator al unei suite lirice. Cele 17 poezii ce o compun — reunesc, reconstituie, în fapt, fragmente ale unei confesiuni lirice, o comunicare estetică a coplesitoarelor sentimente de extaz și admirație pentru personalitatea uiașă și muzica acestui mare compozitor.

Muzica lui răscolitoare a trezit în inima poetului ecouri și rezonanțe puternice de o originală tonalitate.

Emoția artistică, conjugată cu intenția poetică, realizează o poezie de esență, care condensează experiența unui poet în plină maturizare estetică. „Intermezzo” exprimă „ars poetica” sa — măturto la muncii artistice laborioase.

Simfoniele și Rapsodia Română — devenită astăzi atît de populară — asocind poezii imaginea satului natal cu întregul său farmec și pitoresc, au făcut să vibreze în sufletul și versurile lui Vasile Nicolescu recunoștința și prinosul de laudă — prețioasă ofrandă adusă memoriei genului muzicii românești. Enescu este înfățișat uman, un geniu cu picioarele pe pămînt, a cărui artă își trage seva din imensele bucurii și dureri ale poporului. Poetul se substituie adesea marelui vîrlițor al arcușului; în versurile lui simți pulsația unui autentic lirism juvenil, în ele se împletește seninătatea clasică cu factura modernă a expresiei:

Eu și-am aflat vrăjitoria —
De-a rășina în inimi veșnicia —
Din patima viorii noastre:
Tu mai presus de stelele înălțate
Jubli în noi imensitatea vie...
Tot ascultînd la vîra din vioră
Renase mereu a nu știu cîta oară
„(Bach)”

Muzica acestui mare flu al poporului român, care ne-a dus falma dincolo de hotarele țării, este ca un

balsam liniștitor pentru cel mult, în ea se răsfîrînge cu limpezime de cleștar sufletul omului din popor. Versul enescian e ca „un murmur de lumină... / Ca doina-n flutur de os / Durerea cînd îl-alină!” sau, mai departe: „Ce mîini în stare fură dar / Durerea s-o prefacă / În suet tainic de cleștar / Și rînlle să tacă?...” Enescu strîns ca-ntr-un vis / Adîncul țării necuprins / Și dorul ei în vezi nestîni! („Fie dintr-o cronică”).

Reînviind sub ochii noștri, mitul lui Orfeu care a făcut să plîngă natura la acordurile lirei sale, Vasile Nicolescu ni-l înfățișează pe Enescu ca un Orfeu contemporan, al zilelor noastre — al cărui cîntec doare, rănește de moarte pe acela care disprețuiește poporul și îl sug vîaga („Noul Orfeu”). „Fintini de armonii”, a știut el să facă să țîșnească din frumusețea de necuprins a solului natal, „Marea Rapsodie”, îl sugerează poetului imaginea vasterelor opere muzicale a lui Enescu, care și-a contopit întreaga ființă cu elementele naturii noastre, pămîntului românesc. Copil, în satul său din fundul Țării de Sus, la Livezi, George Enescu își umple sufletul cu optimismul și seleta de viață a poporului, trăiește alături de el bucuriile și asperitățile vieții de odinioară. Omniprezenta marelui rapsod în elementele naturii, comuniunea spirituală dintre aceasta și om, au făcut să răsără acea cîntare pe care o măsoară doar veșnicia:

Mă priveghea doar luna cu razei de departe.

Eu privegheam florul cîntării fără moarte!

Ideea aceasta este transmisă de la începutul suitei. Prima poezie, „Mica baladă”, ale cărei versuri amintesc de balada „Miorița”, ni-l arată pe Enescu copil, exersînd la o tragedie vioră de... păpușoi, înfrînt cu micile vîltoși de prin lărbă, care umplu văzduhul de simfonie lor tainică.

„Nașterea cîntecului” — una din cele mai frumoase poezii ale suitei — surprinde în versuri magistrale geneza cîntecului enescian:

„din cornul vii al vechilor balade desprinsă ritm de vîifore și lupte; melodile lui flînd:

statul vibrină cu flacăra răsfîrîntă în care-auri cum țara toată cîntă!

Poet înzestrat cu multă sensibilitate și rafinament artistic, Vasile Nicolescu se remarcă totodată ca un om de cultură ce, ocind dibac pedantismul, oferă odată cu versurile sale clipe de veritabile emoții artistice. Nota dominantă a liricii sale o constituie sonoritatea de bronz a versului, conturul și impenzanta statuară a imaginii artistice: „strune de topaz”, „strunele — aurorii”, „fintini de armonii”, „crinii visului”, „barfa nevăzută-a firii”, „claviaturi de foc”, „amfora luminii” etc.

Dacă merite sînt suficiente pentru a releva o personalitate poetică de certă valoare, nu este mai puțin adevărat că Vasile Nicolescu frecventează uneori grandilocventul pîndit flind de tentaculele întîmîst-intelectualiste. Caracterul oarecum abstract al unora dintre versuri, face dificilă comunicarea poetică propriu-zisă. Cu talentul și sensibilitatea sa vie, avem însă certitudinea că — așa cum a preamărit cîntecul enescian — Vasile Nicolescu va scrie de aici înainte și versuri ce vor preamări — mai mult decît pînă acum — pe fîuritorii prelușului marii simfonii a viitorului nostru, pe oamenii muncii.

I. MIHUȚ

CĂRȚI PENTRU COPII

În Editura Tineretului vor apăre în curînd următoarele cărți pentru copii:

P. Vitez: Prepetița.
T. Constantinescu: Prietenii mei cel mic.
M. Stoian: Întepătura.
G. Silviu: Saiba fermecată.
S. Millerian: Misteriosul Mister Misterfield.
Neil Cobar: Cinemascope copiii.
C. Leu: Nopti dobrozene.
Al. Gheorghiu: Spune, moșulică, spune.
I. Mustață: Bate gongul.

În pragul stagiunii 1958-1959

a instituțiilor de artă din orașul nostru

Un deceniu — o perioadă istorică relativ scurtă — de artă în slujba poporului, zecă ani de muncă artistică creatoare, stimulată puternic de partid și guvern, iată drumul parcurs de instituțiile culturale din orașul nostru în acest interval de timp.

Pentru prima dată în istoria orașului nostru, acum zecă ani, a început să-și desfășoare aici activitatea un teatru stabil, susținut de stat, pe scena cărui noul public, dornic de cultură a urmărit cu un interes viu interpretarea pieselor lui Caragiale, Gogol, Moliere, Goldoni și ale altor autori și a asistat la primele piese originale ale dramaturgiei noastre contemporane, care vorbeau despre năzuințele poporului nostru muncitor, prins în uriașă operă de construire a socialismului în țara noastră. „Miorița”, „Cumpăna”, „Cetatea de Foc”, și multe alte piese aduceau contemporaneitatea cu multiplele ei întîmîțări, — privind progresul și bunăstarea poporului muncitor — pe scena teatrului.

Alături de Teatrul de Stat a luat ființă Filarmonica de Stat care, dezvoltîndu-se încontinuu, se prezintă azi — la capătul primului deceniu — cu trei formații artistice (orchestră simfonică, cor și orchestra populară), fiecare din ele aducînd un aport însemnat la îmbogățirea vieții culturale din orașul nostru.

Un repertoriu de calitate, care corespunde alt gustului spectatorilor (respectiv auditorilor), cît și scopului educativ — diferite forme de activitate, ca: spectacole de estradă, concerte de cameră, concerte-lectie,

Ne desparte doar un interval scurt de la data cînd se vor redeschide porțile instituțiilor de artă din oraș, cînd alize multicolore vor anunța lărași publicului arădean prezentarea unor noi premiere pe scena Teatrului de Stat, sau organizarea de concerte ale Filarmonicii noastre de Stat.

Dar nici cei mici nu au fost uitați, căci mult doritul lor teatru „Prichindel” va fi gata să-l primească, colectivul teatrului pregătindu-se intens ca prin piesele ce vor fi prezentate să le ofere una din distracțiile lor preferate.

Începutul stagiunii 1958-1959 reprezintă însă pentru Teatrul și Filarmonica de Stat și un eveniment deosebit în activitatea lor, căci el coincide cu împlinirea a 10 ani de existență a acestor două instituții.

concerte corale cu arii din opere și operete, au reușit să atragă populația arădeană în număr tot mai mare, iar turneele acestor două instituții de artă sînt totdeauna înconjunate de succes, bucurîndu-se de aprecierea unanimă a publicului din diferite colțuri ale țării.

Nu trebuie să trecem cu vederea faptul că unul din elementele esențiale de care depline bunul mers al acestor instituții este tocmă alăturarea unui asemenea repertoriu, care îndeplinește rolul dublu al unei instituții de artă: cel educativ și cel distractiv.

Pe drept cuvînt se spune despre teatru că el este „o a doua școală” a cetățenilor, în fața cărora se perindă personaje diferite, cu probleme multiple și complexe ale realității, gata să ofere oricui un sfat, o soluție, o învățătură.

Firește că fiecare epocă a imprimat diferitelor piese pecelea actualității, și astfel ne explicăm ușor faptul că în societatea bazată pe clase antagoniste, au apărut pe deoparte piese cu caracter retrograd, iar pe de altă

parte cu caracter progresist, în raport cu ideile autorului, urmare a condițiilor de viață ale acestuia.

Tocmai acest fapt ne obligă deci pe noi, care trăim într-o epocă de continuu progres, ca în alegerea unor piese care tratează probleme actuale cu 200-100 ani în urmă, dar a căror valoare literar-artistică este universal recunoscută, să ne îndreptăm spre acele piese al căror conținut a avut încă de pe atunci un caracter progresist.

Acest lucru, deopotrivă valabil pentru teatru și filarmonică, a fost dezbătut și la ultima consiliu pe țară a directorilor de teatru, unde a reieșit limpede că repertoriul trebuie să răspundă în spirit partinic cerințelor poporului, fîuritorii și stăpînului bunurilor materiale și culturale în țara noastră, el trebuie să cuprîndă asemenea lucrări dramatice care — fără echivoc — slujesc pe deplin cauza construirii socialismului și apărării patriei.

Căutîndu-se de aceste hotărîri, conducerea teatrului nostru de stat împreună cu consiliul său artistic

s-au străduit ca, ținînd cont de condițiile existente (număr de artiști, spațiu scenic, etc.), să întocmească un repertoriu variat în stare să satisfacă cerințele culturale mereu crescînde ale populației arădene.

Astfel, din repertoriul stagiunii 1958-1959 fac parte piese ca: „Ultimul tren”, de Kovacs G. și E. Mirea, „Domnișoara Nastasia”, de G. M. Zamfirescu, „Femeia îndărătnică” de W. Shakespeare, „Răzvan și Vidra” de B. P. Hașdeu, „Preludiu” de A. Novac, „Vinovali fără vină” de A. N. Ostrovski, „Balul locotenentului Heit” de G. Arout, la realizarea cărora colectivul teatrului nostru de stat, înfîlîr prin noi elemente talentate (regizori și actori) se pregătește să-și dea cea mai mare contribuție.

Apar deci probleme diferite, cu aspecte din trecutul poporului nostru „Răzvan și Vidra”, din orînduirea burghezo-moșierească, „Domnișoara Nastasia” rezolvarea problemei naționale în țara noastră după 23 August 1944, „Ultimul tren”, ațătur de ideile cuprînse în piese din dramaturgia universală „Femeia îndărătnică”.

Filarmonica de stat va executa lucrările valoroase ale unor compozitori cu renume mondial ca: Mozart, Beethoven, Prokofiev, Macarov, Șostakovici, dînd o atenție deosebită lucrărilor românești, ale unor compozitori ca: Enescu, Buiculi, Profeta, Mendelson, Viorol Dobos ș. a.

Cu un local complet renovat, cu instalații tehnice moderne, teatrul de marionete „Prichindel”, face ultimele pregătiri pentru a oferi micilor săi spectatori un divertisment plăcut dar și multe învățăminte folositoare, care vor contribui la opera de educare a copiilor.

Piese ca: „Clopoteii mîncunilor” de M. Rabinovici, „Păianjeni unei pașă de lemn” de C. Popovici, în care

se bîcuiesc minciuna și superficialitatea „Lampa lui Aladin” de N. Ghermet (autor sovietic), care subliniază victoria bînelui asupra răului, vor încînta și educa în același timp tineretul preșcolar și de vîrstă școlară, aducînd un aport considerabil în formarea unui caracter cîștit și drept al tînerii generații.

Avînd la bază aceste repertorii, instituțiile noastre de artă se încadrează armonios în tabloul minunat pe care ni-l oferă azi revoluția culturală din țara noastră, în plină desfășurare, care pune în fața scriitorilor și a actorilor sarcina de a promova cu țarie și ascuțime ideile luminoase ale ideologiei clasei muncitoare, de a combate cu aceeași țarie și ascuțime orice încercare de infiltrare a ideologiei burgheze. Mesajul transmis de pe scenă va cuprinde astfel o parte din năzuințele spectatorilor, găsind un puternic ecou în inimile și gîndirea lor, țesînd un fir invizibil între scenă și sală, între actori și spectatori.

Pregătirile febrile ce au loc în aceste zile în toate instituțiile de artă din orașul nostru, sînt o garanție pentru calitatea nivelului la care se vor prezenta peste o lună producțiile lor, menite să constituie expresia unei arte militante și combative, expresia unei forme artistice a ideologiei clasei muncitoare, expresia unei arte mobilizatoare, care știe să contribuie activ, prin mesajele exprimate, la construirea socialismului în scumpă noastră patrie, Republica Populară Romînă.

Prof. ELZE TOMA

Inspectoare de artă-culturală la Secția de învățămînt și cultură a Statului popular arădeanesc Arad

Semnele adâncilor înnoiri

(Urmare din pagina I-a)

trala telefonică automată, școala medie, grupul școlar profesional, numeroase magazine alimentare și industriale, toate construite în orașul Hunedoara în anul paterii populare, fac parte din rindul celor mai moderne construcții de acest fel din țară.

Paralel cu dezvoltarea orașelor și-au schimbat înfățișarea și satele regiunii. Acolo unde odinioară bînțuiau întinșurile și mizeria a pătruns lumina electrică și s-a făcut loc unui nou mod de viață. Numărul sateelor electificate a crescut de la 25 la 170. În timp ce în 1938 nu exista la sate nici o bibliotecă, în prezent cele 505 biblioteci au un

fond de cărți de peste 600.000 de volume. Au luat ființă 44 cinematografe sătești. S-au construit la sate peste 70 de școli și cămine culturale. Au învățat să scrie și să citească aproape toți cei peste 70.000 foști neștiutori de carte. În satele regiunii funcționează acum 496 cămine culturale față de 26 care erau înainte de eliberare. Numărul formațiilor de artiști amatori trece de 1.100.

Creșterea bunăstării oamenilor muncii din regiune se reflectă și în creșterea de la o zi la alta a rețelii comerțului de stat și cooperatist, în volumul mărfurilor desfăcute. Numai într-o singură lună se vînd acum mai multe mărfuri de cît s-au vîndut în întreg anul 1950.

De la secțiunea comercială a Statului la popular orășenesc

Secțiunea comercială a Statului popular orășenesc anunță orarul funcționării centrelor de piine pentru zilele de 18—22 august a. c.

În ziua de 18 august a. c. se va deservi piinea integrală pentru zilele de 18 și 19 august, în ziua de 19 pentru ziua de 20, în ziua 20 pentru ziua de 21, în ziua de 21 pentru ziua de 22, în ziua de 22 pentru zilele de 23 și 24.

Deservirea populației cu piine albă și alte produse alimentare se face în ziua de 24, între orele 9—11, cînd vor fi deschise următoarele magazine alimentare: 107, 130, 17, 19, 16, 116, 29, 111, 5, 7, 8, 4, 11 și 13.

Prin secțiile de deservire ale cooperativei „Precizia”

(Urmare din pag. I-a)

care datorită preocupării de care s-a dovedit față de interesele cooperativei și a unei atitudini cît mai corecte față de clienți au contribuit direct și la creșterea în același timp a veniturilor cooperativei.

Exemple de acest fel pot să mai fie date încă. Secția nr. 2 de reparat radiatorii din piața Avram Iancu adesea a primit scrisori din partea cetățenilor, prin care aceștia își manifestau mulțumirea pentru lucrările efectuate de radiofoniștii Emil Neuhod, Ștefan Ștefan și alții din cadrul acestei secții.

Lucrătorii acestei secții, preocupati mereu de a ajuta cît mai mult populația cu serviciile lor, de cîtva timp începeau să hotărî să se deplaseze, atunci cînd sînt solicitați, și la domiciliul clienților pentru efectuarea reparatiilor. Asemenea preocupări și atitudini au dus la creșterea volumului de lucrări al secției și concomitent cu aceasta și la creșterea veniturilor. Cum s-ar zice, după cum e atitudinea așa sînt și rezultatele.

Din motivele, în rîndurile lucrărilor de la cooperativa „Precizia” există și oameni cu mentalități mai puțin corespunzătoare, oameni ce dovedesc superficialitate în muncă.

Așa procedază, de pildă, Gheorghe Borodan, responsabilul secției ceas. În afară de faptul că lucrările sînt de slabă calitate, sînt efectuate în multă întîrziere. Această nepăsare a dovedit și Herbert Derner, fost responsabil al secției ceas-3. Nu numai el a fost și schimbat pentru asemenea atitudini din muncă de responsabil. Atitudinea de acest fel a contribuit la scăderea prestigiului cooperativei. Nu întîmplător, înă la semnarea faptelor, cele două secții își realizează planul de deasuri în proporție de numai 75-80 la sută.

E necesar și de dorit ca tovarășii în conducerea cooperativei, ajutați

de organizația de partid să-și îndrepte în viitor atenția în mod mai susținut și asupra muncii educative a cooperativei. Să li se arate acestora că atitudinea ca cele semnalate au repercusiuni negative asupra relațiilor cu clienții și în același timp asupra situației economice a cooperativei.

Și încă o problemă: vitrinele și curățenia

Dacă din cele arătate pînă aici se poate trage o concluzie că la cooperativa „Precizia” există o permanentă preocupare față de îmbunătățirea activității tuturor sectoarelor și că există oameni cu o înaltă calificare profesională și cu simț de răspundere, nu același lucru l-am putea spune despre felul în care aceiași conducere, aceiași oameni se

La fabrica de cărămidă „Aradul”

sînt încă multe de făcut

(Urmare din pag. I.).

din cauza manipulării grabite și neatențe, mai ales din partea unor oameni cum sînt Iuliana Goda, Ileana Vezar, Ana Imbre, Ecaterina Andreișcovici și Ileana Frașingher, se întîmplă nu rareori ca o serie de cărămizi să lase degradate, fapt ce contribuie la deformarea cărămizilor, la creșterea rebuturilor.

Mai sînt și alte aspecte care contribuie la creșterea rebuturilor. La transportul cărămizilor crude de la presa unității nr. 1, din cauză că muncitorii de aici nu așează cum trebuie scindurile pe vagonetele cu rafturi, cărămida crudă se strică. Din neatenție, pe drum și la ace, o serie de cărămizi cad de pe vagonete, deformîndu-se. Sute și chiar mii de cărămizi crude lovite, fără colțuri, se pot vedea în multe șoproane. O mare răspundere pentru această nepăsare o au muncitorii, sub ochii cărora se petrec zilnic astfel de lucruri. Grav este faptul că nimeni nu la nici o măsură pentru curățarea lor. Se mai pune atunci

și o altă întrebare: Ce face conducerea (conducător tehnic Dumitru Mureșan) și de ce nu trage la răspundere pe cei care nu-și îndeplinesc adevăratul lor rol? Care este atunci menirea și răspunderea muncitorului în producție? De aceea aici și disciplina în muncă lasă mult de dorit. Sînt unii muncitori care subapreciind complet munca ce li s-a încredințat lipsesc de la serviciu cite o zi-două pe săptămînă. Printre aceștia sînt: Ecaterina Sobosol, Ilie Negru, Etelea Gorondi, Alexandru Buza, Gheorghe Faur, Mihail Mateuț, Petru Munteanu, Lucrășlia Odăcan, Florica Belean și încă mulți alții. De aceea în fabrică sînt greutăți, rebuturi. Lipsurile de la serviciu îngreunează și aplicarea metodei Druvanov, deoarece lipsind o serie de oameni trebuie înlocuiți cu alții care nu au destulă dexteritate.

Lipsurile existente se datorează și slabei munci politice desfășurate de organizația de bază din această fabrică (locuitor de secretar tov. Ștefan Șimon) care s-a mulțumit numai să cunoască această stare de lucruri, fără să ajute concret conducerea fabricii, să tragă la răspundere pe cei care nu-și fac datoria. Agitatorii de aici n-au dus de asemenea, nici un fel de muncă de lămurire cu muncitorii care nu-și fac datoria, la gaza de perete nu s-au scris articole critice. Iată dar cît de slab a activat organizația de bază din fabrică. Față de lipsurile arătate, conducerea fabricii trebuie să ia măsuri, să tragă la răspundere pe cei ce nu muncesc cum trebuie, trezindu-i din amorțeala în care au căzut. Acest lucru trebuie însă făcut acum, cît mai devreme.

E. DREPTU

LOTO CENTRAL

Rezultatul tragerii din 15 august 1958. Au fost extrase din urnă următoarele numere:

81 39 54 55 27 24 5 18 48.
Pentru premiile suplimentare Z și X:

89 18 69.
Premiul general pe țară este de 1.754.279 lei.

— Note — Comentarii — Note — Comentarii — Note — Comentarii — Note —

Posibilități sînt, dar trebuie luate și măsuri

Balastiera CFR din Ciciu, dată în exploatare de cîteva luni, a început să devină o importantă sursă de nisip și pietriș.

Încă la început, colectivul balastierii a reușit să se afirme, îndeplinind planul pe luna trecută. Muncitorii încărcători Ioan Irini, Ipolit Cocoș, Ioan Bicert, căruțașii Dumitru Căli, Ioan Agrișan, Nicolae Agrișan, arată mult interes, ceea ce li situează în fruntea celorlalți.

Calitatea ridicată a materialului, precum și depozitul bogat, ne face să credem că în viitor balastiera Ciciu va cunoaște o amplă dezvoltare. Momentan însă anumite împrejurări restrîng capacitatea de muncă pe

antier. Ne referim la cazarea muncitorilor. Cortul instalat în acest scop nu mai poate fi o soluție. Nu oferă adăpost noaptea, cînd timpul este răcoros. Ce va fi mai tîrziu?

Întreprinderea de cariere CFR Timișoara are datoria să rezolve într-un fel sau altul problema în cauză. În înțelegere cu serviciul mișcării ar putea fi amenajate drept dormitoare locuințele goale din stația Ciciu. Or,

dacă există o altă soluție, ce se mai așteaptă? Aceeași observație și în privința unui birou necesar rezolvării problemelor administrative.

Comitetul de linie sindical din Arad l-a se poate recomanda să stabilească relații apropiate cu muncitorii de la Balastiera CFR din Ciciu, cărora li s-ar putea pune la dispoziție o bibliotecă volantă.

I. P.

„Are nevoie de gospodărie”

Toată lumea știe cuvintele unei persoane marcate, a unei persoane care are și impunitărea de inspector preșcolar. Dacă vîi interesează numele persoanei, vîi spunem: e tovarășa Zuker de la secția de învățămînt a Sfatului popular rațional. Ocazia cu care a pronunțat aceste cuvinte profetice, enciclopedice v-o relatăm mai jos.

La școala cu limba de predare romînă din Tisa Nouă funcționează ca director tovar. Paulina Julian. Nimic rău în afară de faptul că scroafele pe care le are (vreo trei la număr) și purceii (vreo 20 la număr) și-au găsit loc pentru odihnă tocmai în curtea școlii. Aceasta înseamnă deci că pentru copiii de școală (nu acum, ci în timpul cursurilor) cît și pentru cei de la grădiniță, curtea școlii nu mai este un teren de joacă. De aceea copiii de la grădiniță, împreună cu educatoarele, și-au mutat terenul de activitate

într-un parc, lăsînd astfel curtea la discreția pîcioarelor și rîturilor patrupelelor pe care le are tov. Julian. Binevoitoarea inspectoare preșcolară Zuker — de care am amintit — a văzut panorama, a contemplat-o, a gîndit și suspinat adînc:

— Ce să-i faci, are nevoie de gospodărie.

Răspunsul a fost dat unui interlocutor la întrebarea ce părere are despre situație.

La cuvintele tov. Zuker, noi adăugăm următoarele: creșterea porcilor, vacilor și vîitelor pe care-i posedă directoroarea Julian, se poate face nu în curtea școlii — care are alt scop — ci pe spațiul aflat cît există în imediata apropiere a școlii.

În concluzie, secția rațională de învățămînt și Sanepidul au cuvîntul. Dar să-și spună cît mai repede.

V. GHIDARCEA

Să organizăm o bună agitație vizuală pe terenurile de sport

Mai sînt cîteva zile pînă la deschiderea sezonului competițional fotbalistic. În acest sens o atenție deosebită trebuie acordată pregătirii terenurilor de sport. Numeroase colective sportive au luat deja măsuri în această privință. Astfel, colectivul sportiv ICA a luat măsuri pentru repararea și vopsirea tribunei, pentru punerea în funcțiune a tablei de meci, la stadionul CFR se repară pe-luza. Unele lucrări de amenajare s-au făcut și la stadionul „30 Decembrie”.

Cu toate acestea terenurile de sport nu sînt pregătite suficient pentru deschiderea activității competiționale. Lipsesc îndeosebi atmosfera sărbătoarească în care să se desfășoare pri-

mele jocuri de campionat, care apoi să fie continuată pe parcurs. Agitația vizuală este complet absentă de pe toate terenurile. Ici-colo se mai observă cîteva resturi ale unor lozinci șterse de ploaie. Aceasta dovedește atenția minoră pe care a acordat conducerea colectivelor sportive UTA, ICA, CFR, agitației vizuale, ignorarea forței mobilizatoare și educative pe care o are agitația vizuală bine organizată.

Este necesar să se treacă imediat la organizarea unei agitații vizuale complexe pe terenurile de sport, care să cuprindă lozinci ce oglindesc caracterul și menirea sportului nou din țara noastră, chemări la respectarea

disciplinei pe terenurile de sport alături de către sportivi cît și de către spectatori. Nu ar fi rău dacă în incinta terenurilor de sport s-ar organiza vitrine sau panouri cu caricaturi la adresa acelor spectatori care dau dovadă de neprincipialitate, care strîg la arbitri și jucători, protestînd împotriva deciziilor regulamentare pe care le dă arbitrul etc. Acestea ar avea un efect educativ considerabil.

Timp există suficient pentru a se înlătura aceste lipsuri în legătură cu reîmprospătarea agitației vizuale. Trebuie o mai mare preocupare și spiritul gospodăresc din partea colectivelor de conducere.

V. SARDIU

Aniversarea Republicii Indonezia

Azi se împlinesc 13 ani de la proclamarea Republicii Indonezia, stat pentru independența căruia poporul indonezian a trebuit să ducă o luptă grea vreme de sute de ani.

Colonialistii olandezi care au pus pentru prima oară piciorul pe aceste meleaguri în cursul secolului al 16-lea au exploatat fără milă bogățiile ei și au înăbușit în sine orice răscoală a poporului.

Cînd mai tîrziu, în 1941, fasciștii japonezi au dezlănțuit războiul în Pacific, Indonezia a fost una din primele victime ale agresiunii. Cînd după terminarea războiului în Europa, la 17 august 1945 a luat ființă Republica Indonezia. Totuși, și după săvîrșirea acestui act istoric, poporul indonezian a trebuit să ducă timp de 4 ani o luptă armată împotriva intervențiilor care încercau să înăbușe mișcarea de eliberare națională și să restabilească vechile stări de lucruri. Eforturile sale n-au fost zadarnice. Astfel, în fața împotrivrării crescînde a indonezienilor și a presiunii opiniei publice internaționale, guvernul olandez a acceptat în 1949 crearea Statelor Unite ale Indoneziei, iar în 1950 a Republicii Indonezia.

Dar manevrele colonialistilor de a-și menține pe mai departe privilegiile lor în Indonezia au determinat poporul indonezian să-și intensifice eforturile pentru lichidarea definitivă a amestecului străin. În 1954, Indonezia a anunțat dizolvarea Uniunii olandezo-indoneziane și ulterior a hotărît anularea datoriilor sale față de Olanda.

Poporul indonezian a început în același timp să desfășoare o muncă intensă pentru refacerea economiei naționale. În acest sens, planul cincinal elaborat pentru perioada 1956—1960 urmărește tocmai să transforme economia de tip colonial într-o economie națională, să contribuie la creșterea producției și la venitul național.

Paralel cu eforturile depuse pe plan intern pentru consolidarea independenței țării, guvernul indonezian se străduiește pe plan extern să ducă o politică de pace

și colaborare internațională. Tînărul stat din sud-estul Asiei a refuzat să participe la pactul agresiv SEATO situîndu-se pe pozițiile unei politici de colaborare internațională. El se străduiește să dezvolte relații de prietenie și colaborare cu U.R.S.S., R. P. Chineza, India și alte țări care năzuiesc spre întărirea păcii în lume.

Această politică, după cum este lesne de înțeles, nu este pe placul imperialistilor. Ei încearcă să abată Indonezia de la drumul pe care și l-a ales, recurgînd la provocări, rebeliuni, cînd organizarea subversivă pe teritoriul său.

Agresiunea provocată în Sumatra în cursul acestui an de forțele reacționare interne sprijinite de imperialismul american, a provocat indignarea poporului indonezian. Statele Unite și marionetele lor au ajutat pe rebeli nu numai cu armament ci au pus la dispoziție forțe armate străine care participă direct la operațiile militare.

Deși rebelii din Sumatra au fost înfrinși, dușmanii republicii au continuat războiul strămutînd operațiile militare în Indonezia de est.

Cu sprijinul poporului, guvernul indonezian duce și în prezent operațiile de curățire a teritoriului ocupat de rebeli în Sulawesi de nord.

Eșecul ultimelor agresiuni imperialiste a dovedit că oricît s-ar căzui dușmanii de moarte ai independenței popoarelor să readucă vechile rînduiri pe pămîntul indonezian, uneltirile lor vor fi zadarnice, căci se vor lovi de vînt de neînfînt al poporului indonezian.

Poporul nostru a urmărit cu simpatie de-a lungul anilor lupta poporului indonezian pentru libertate, și la salutarea acestor noi succese obținute pe această linie, în aceste zile de sărbătoare a Indoneziei poporul român transmite un călduros salut poporului indonezian urîndu-i deplin succes în lupta pe care o duce cu atîta perseverență pentru apărarea independenței sale naționale, pentru menținerea și apărarea păcii în lume.

INFORMAȚII

O. C. L. Produse Industriale Arad deservește var populației

din cartiere la următoarele unități:
— Grădiște: Str. Gelu nr. 26
— Pîrnea: Calea Dorobanților nr. 26
— Gal: Calea Aurel Vlaicu nr. 215
— Aradul Nou: str. Karl Marx nr. 39
— Micălața: str. Dosoftei nr. 2

Sticle de bere goale

Cumpără de la populație pînă la 21 august a. c. I. C. R. A. — ARAD
În centrul de achiziție din str. Soarelui nr. 7 și Fr. Liszt nr. 1

Cooperativa de producție „PRECIZIA”

aduce la cunoștința tinerilor, care au înaintat cereri pentru a fi primiți ucenici sezonierici să se prezinte în ziua de 18 august, ora 8 dimineața la sediul central al cooperativei.

SPECTACOLE

„Gh. Doja”: rulează filmul: Locul acțiunii Berlin. Repr. la orele 3, 5, 7 și 9. Matineu la orele 10 și 12.
„N. BALCESCU”: rulează filmul: Neamul gheracilor. Repr. la orele 3, 5, 7 și 9.
„I. HERBAK”: rulează filmul: Lizzie Mak Kay. Repr. la orele 3, 5, 7 și 9.
„I. L. CARAGIALE”: rulează filmul: Don Juan. Repr. la orele 3, 5, 7 și 9.
„TINERETULUI”: Odată în viață.
„PROGRESUL”: Ofiter pentru o

zi. Repr. la ore 6 și 8, duminică la orele 11, 4, 6 și 8.
„ILIE PINTILIE”: între 16 și 17 august rulează filmul: Încotro?
„SOLIDARITATEA”: rulează filmul: Vinătoarea tragică. Repr. la orele 6 și 8.
„MAXIM GORKI”: rulează filmul: Călătoria în tinerețe. Repr. la orele 6 și 8.
„TEBA”: între 16 și 17 august 2x2 la cîteodată 5.
„30 DECEMBRIE”: filmul: Curg apele tulburii.

Unde mergem azi?

MOTO. Cu începerea de la ora 9, se trasează bulevardul Republicii, are loc concursul moto de viteză pe circuit, organizat de secția moto a colectivului sportiv ICA. La acest concurs participă concurenți din București, Plocești, Or. Stalin, Sibiu, Tr. Severin, Alba Iulia, Reșița, Oradea, Timișoara, Craiova, Satu Mare, Arad.

TENIS DE CIMP. Azi, se continuă, cu începerea de la orele 8,30 pe terenurile de pe malul Mureșului parțida

între formațiile de categorii A UTA și Progresul București.

FOTBAL. Tot azi, la ora 17 a.e. loc inaugurarea terenului de fotbal „Înțelegerea” Grădiște. Cu acest prilej se va disputa partida de fotbal între formația „Înțelegerea” și Progresul ICA.

TIR. La poligoanele din Pădurea și UTA se continuă azi concursul regional de tir început ieri. La acest concurs participă trăgătorii din regiunile Oradea, Cluj, Hunedoara, Timișoara și orașul Arad.

Pe scurt

Echipa de categoria B UVA (Amela) susține azi, la Brad un meci de fotbal în compania formației locale „Arul”.

În această partidă UVA (Amela) folosește formația care va fi prezentată la startul competiției de categoria B din acest an, și anume: Kiss, — Iuhasz, Dușan, Buzășan, — Jerger, Mercea, — Chitic, Izdrăilă, Petz, Rennich, Ristin.

Feroviarii arădeni joacă azi la Oradea cu CS Oradea. Formația utilă va fi următoarea: Bătrîn (Kiss) — Izghireanu, Mădărașan, Dragoș Negru I — Cazan (Merle), Blaj Varga, Matiaș (Don), Ioanovici Văli, Klein, Văcean (Dragoș).

Miercuri CFR Arad joacă pe teren propriu, cu formația CS Oradea, unde va folosi formația definitivă, care va fi utilizată în acest campio-

Pe meridianele globului

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

MAO TZE-DUN A PRIMIT PE PRINȚUL SIANUK, PRIMUL MINISTRU AL CAMBODGIEI
PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă anunță:

La 15 august Mao Tze-dun, președintele Republicii Populare Chineze, a primit pe prințul Sianuk, primul ministru al Cambodgiei, soția sa, prințesa Norodom Soria Roengsei și pe ceilalți membri ai delegației de stat a Regatului Cambodgiei.

În seara zilei de 15 august delegația a fost primită de Ciu En-lai, președintele Consiliului de stat al R. P. Chineze.

—O—
O „CURSĂ A PĂCII” PRIN MAREA BALTICĂ

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — TASS anunță:

În portul polonez Gdynia a sosit vasul sovietic „Gruzia” care întreprinde o „cursă a păcii” prin Marea Baltică. Pe bordul vasului se află un grup de partizani ai păcii din Moscova și republicile baltice. În portul Gdynia vasul a primit pe bord o delegație poloneză de luptători pentru pace. „Gruzia” va vizita Stockholm, Helsinki și Leningradul.

La 23 august vasul sovietic, având pe bord reprezentanți ai partizanilor păcii din Finlanda, Suedia, R.D.G., R.F.G., Polonia și URSS, se va întoarce în portul Gdynia.

Scrisoarea de răspuns a lui N. S. Hrușciov către conducătorii secției din Brentwood a organizației „Mișcarea pentru dezarmarea nucleară”

MOSCOW 16 (Agerpres). — TASS anunță:

Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al URSS, a trimis o scrisoare de răspuns conducătorilor din Brentwood a organizației „Mișcarea pentru dezarmarea nucleară” (Anglia), în care se spune că Uniunea Sovietică este gata să-și ia angajamentul solemn împreună cu guvernele SUA și Marii Britanii de a nu folosi în nici o împrejurare armă nucleară, fie cu ajutorul aviației, fie cu ajutorul rachetelor.

Aș dori să vă încredințez, scrie șeful guvernului sovietic domnului Kenneth Wilder, președintele acestei organizații, și doamnei Barbara Fossett, secretar al organizației, că Uniunea Sovietică va lupta și pe viitor pentru interzicerea armii nucleare și va face tot posibilul pentru a salva omenirea de pericolul războiului atomic.

N. S. Hrușciov a amintit în scrisoarea sa că Uniunea Sovietică a propus în repetate rânduri guvernelor Angliei și SUA să-și ia angajamen-

tul de a renunța la folosirea armii atomice și cu hidrogen.

Președintele Consiliului de Miniștri al URSS arată că guvernul Marii Britanii, dacă ar dori ar putea să facă mult pentru a scuti poporul său și alte popoare de cursa nebunească a înarmărilor nucleare. Evenimentele din ultimele zile arată însă că guvernul Marii Britanii a ales din păcate o cu totul altă cale: el săvârșește din nou, ca și acum doi ani, dar de data aceasta împreună cu SUA, intervenție armată neprovocată în Orientul apropiat, care amenință să se transforme într-un conflict mondial.

Intrucât pericolul extinderii conflictului militar din această regiune încă nu a fost înlăturat, așa cum o dovedește sosirea de trupe străine în această regiune și luarea de noi măsuri militare în țările pactului de la Bagdad, subliniază N. S. Hrușciov, Uniunea Sovietică a cerut convocarea sesiunii extraordinare a Adunării Generale a ONU pentru examinarea problemei retragerii imediate a trupelor americane din Liban și a trupelor engleze din Iordania. După părerea guvernului sovietic, a subliniat N. S. Hrușciov, poate și trebuie găsită o rezolvare a problemelor actuale ale Orientului apropiat și mijlociu, care să corespundă intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, să asigure respectarea drepturilor lor suverane, ținându-se seama de interesele tuturor statelor care au legături cu țările din această parte a globului pământesc.

—O—
GRECIA CERE DISCUTAREA PROBLEMEI CIPRULUI ÎN CADRUL ONU

NEW YORK 16 (Agerpres). — H. Alamas, reprezentantul permanent al Greciei la ONU a adresat la 15 august secretarului general al ONU, Dag Hammarskjöld, o scrisoare care conține cererea de a se include problema Ciprului pe ordinea de zi a sesiunii ordinare a Adunării Generale a ONU.

—O—
RAPORTUL GRUPULUI DE OBSERVATORI ONU ÎN LIBAN

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS anunță:

Secretariatul ONU a dat publicității al treilea raport al grupului de observatori ONU în Liban, prin care, pe baza observațiilor generale, sunt confirmate în ansamblu concluziile primelor două rapoarte. Noul raport arată printre altele că, cu toate „greutățile provocate de debarcarea trupelor SUA”, grupul și-a continuat observațiile în întreaga țară. Raportul subliniază că în aproape toate regiunile s-a stabilit de fapt un armistițiu între forțele guvernamentale și forțele opoziției.

Zilele naționale ale Uniunii Sovietice la Expoziția universală de la Bruxelles

BRUXELLES 16 (Agerpres). — TASS anunță:

Zilele naționale ale Uniunii Sovietice la Expoziția universală de la Bruxelles și vizita lui K. E. Vorșilov în Belgia au stîrnit aici un viu interes față de Uniunea Sovietică, față de mărețele realizări ale poporului sovietic, față de cultura și arta sa. Opinia publică belgiană, exprimând satisfacția în legătură cu vizitarea Belgiei de către președintele Prezidiului Sovietului Suprem al URSS este de părere că această vizită va duce la îmbunătățirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Belgia și la întărirea legăturilor dintre popoarele sovietice și belgiene. În zilele naționale ale URSS, pavilionul sovietic a fost vizitat de peste 400.000 de oameni, iar de la deschiderea expoziției pînă la 14 august el a fost vizitat de peste 17 milioane de oameni — 70 la sută din totalul vizitatorilor expoziției.

De un uriaș succes s-au bucurat spectacolele orchestrei simfonice de stat a URSS, ansamblul de stat de dansuri populare al URSS sub conducerea lui I. Moiseev, corul popular ucrainean de stat sub conducerea lui Verivokha etc.

La cinematografele din Bruxelles și din alte orașe ale țării au fost reprezentate cîteva zeci de filme artistice, de știință popularizată și documentare sovietice printre care „Zboară cocorii”, „Al 41-lea”, „Crușătorul Potemkin”, „Celkass” și altele.

A început instalarea unui mare pod etajat peste riul Moscova

MOSCOW 16 (Agerpres). — TASS anunță:

În seara zilei de 15 august a început instalarea unui mare pod etajat peste riul Moscova în apropierea stațiunii centrale „Lenin” din Lujniki. Podul este o parte a liniei principale de metrou „Vostocinii Luci” care va lega pe drumul cel mai scurt centrul Moscovei de noul cartier de sud-vest al orașului.

Pe etajul superior al podului vor circula autovehicule, iar pe cel inferior va fi montată linia metroului. Acest nou sector al metroului din Moscova va fi dat în exploatare la sfîrșitul acestui an.

—O—
GRECIA CERE DISCUTAREA PROBLEMEI CIPRULUI ÎN CADRUL ONU

NEW YORK 16 (Agerpres). — H. Alamas, reprezentantul permanent al Greciei la ONU a adresat la 15 august secretarului general al ONU, Dag Hammarskjöld, o scrisoare care conține cererea de a se include problema Ciprului pe ordinea de zi a sesiunii ordinare a Adunării Generale a ONU.

—O—
RAPORTUL GRUPULUI DE OBSERVATORI ONU ÎN LIBAN

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS anunță:

Secretariatul ONU a dat publicității al treilea raport al grupului de observatori ONU în Liban, prin care, pe baza observațiilor generale, sunt confirmate în ansamblu concluziile primelor două rapoarte. Noul raport arată printre altele că, cu toate „greutățile provocate de debarcarea trupelor SUA”, grupul și-a continuat observațiile în întreaga țară. Raportul subliniază că în aproape toate regiunile s-a stabilit de fapt un armistițiu între forțele guvernamentale și forțele opoziției.

—O—
RAPORTUL GRUPULUI DE OBSERVATORI ONU ÎN LIBAN

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS anunță:

Secretariatul ONU a dat publicității al treilea raport al grupului de observatori ONU în Liban, prin care, pe baza observațiilor generale, sunt confirmate în ansamblu concluziile primelor două rapoarte. Noul raport arată printre altele că, cu toate „greutățile provocate de debarcarea trupelor SUA”, grupul și-a continuat observațiile în întreaga țară. Raportul subliniază că în aproape toate regiunile s-a stabilit de fapt un armistițiu între forțele guvernamentale și forțele opoziției.

FREDERIC JOLIOT CURIE

Guvernul francez a hotărît să organizeze funeralii naționale la 19 august

PARIS 16 (Agerpres).

Aducînd un ultim omagiu eminentului savant și cetățean Frederic Joliot Curie, guvernul francez a hotărît să organizeze funeralii naționale care vor avea loc la 19 august.

La 15 august un reprezentant al președintelui Republicii Franceze a vizitat spitalul Saint Antoine unde

este depus sicriul cu corpul neînsușit al lui Joliot Curie și a cîștit memoria eminentului savant. Conducătorul guvernului francez, generalul De Gaulle, a adresat membrilor la milie defunctului o telegramă în care exprimă condoleanțe în legătură cu această pierdere grea.

Telegrame

de condoleanțe din întreaga lume

PARIS 16 (Agerpres).

La sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, pe fondul unui drapel roșu, este așezat portretul lui Frederic Joliot Curie încadrat de o panglică de doliu. Din întreaga lume sosesc neîncetate pe adresa CC al Partidului Comunist Francez telegrame de condoleanțe din partea partidelor comuniste și muncitorești frățesti, organizațiilor de tineret, de femei, sindicale și alte organizații obștești, precum și din partea federațiilor și secțiilor departamentale ale Partidului Comunist Francez. Numeroși fruntași ai vieții publice din Franța și din străinătate, care l-au cunoscut personal pe Joliot Curie își exprimă în mesaje lor profunde doruri în legătură cu înclărearea sa din viață. Telegrame de condoleanțe au fost primite printre altele din partea partidelor comuniste și muncitorești din URSS, R. P.

Chineză și celelalte țări socialiste, din Marea Britanie, Elveția, Uruguay, Argentina, Israel, Japonia, Maroc, Italia, Olanda și multe alte țări.

La 15 august Maurice Thorez, secretarul general al CC al Partidului Comunist Francez, a adresat copiii lui Joliot Curie, Helene Langevin și Pierre Joliot Curie, o scrisoare în care exprimă profunde condoleanțe în legătură cu înclărearea din viață a tatălui lor.

Consiliul național al păcii din Franța a dat publicității la 15 august o declarație în care se arată, printre altele, că „întreaga viață a lui Joliot Curie, întreaga sa activitate este o confirmare concretă a faptului că știința și pacea, pe de o parte, și cultura și pacea, pe de altă parte, sînt legate indisolubil între ele”.

Slăbirea embargoului în comerțul cu Răsăritul întîmpinată cu satisfacție în Anglia

LONDRA 16 (Agerpres).

Cercurile de afaceri și opinia publică din Anglia au întîmpinat cu satisfacție hotărîrea guvernului englez de a slăbi embargoul asupra exportului de mărfuri în URSS și celelalte țări socialiste. Această hotărîre reprezintă o recunoaștere indirectă a eșecului politicii nesăbuite a țărilor occidentale care au încercat ca, cu ajutorul interdicțiilor și restricțiilor în domeniul comerțului, să împiedice progresul tehnic și dezvoltarea economiei naționale a URSS. Acum însă a devenit clar, că această politică dusă din ordinul Statelor Unite ale Americii a lovit în primul rînd în însăși economia țărilor occidentale.

Eccles, ministrul Comerțului, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că a fost ridicat embargoul asupra livrărilor în țările lagărului socialist, de avioane, motoare de avion, nave, mașini unelte de diferite tipuri, utilaje pentru industria petrolului etc. El a numit această schimbare un „eveniment important” în relațiile dintre Răsărit și Apus și un „mare pas înainte” al comerțului englez.

Ziarul conservator „Times” a calificat slăbirea embargoului drept „victorie a bunului simț”.

Un reprezentant al Asociației comerciale de comerț britanice a declarat că „Asociația salută orice măsură îndreptată spre largirea comerțului dintre Est și Vest”. Exportatorii, a spus el, se vor bucura de aceste posibilități „mai largi”.

Federația industriștilor britanici a declarat de asemenea că aprobă relaxarea restricțiilor asupra comerțului cu țările lagărului socialist. Declarații similare au făcut Uniunea națională a industriștilor, Asociația patronilor din industria constructoare de mașini și multe alte organizații ale industriștilor englezi.

Declarația Frontului de eliberare națională din Algeria

ALGER 16 (Agerpres).

Într-o declarație dată publicității, Frontul de eliberare națională din Algeria cere popoarelor din lumea întreagă să condamne guvernul francez pentru intensificarea războiului de exterminare împotriva poporului algerian cu scopul de a înăfipui așa zisul referendum organizat de guvernul lui De Gaulle. Guvernul francez urmărește să inducă în eroare opinia publică mondială făcînd-o să creadă că prin participarea forțată a populației din Algeria la referendum poporul algerian ar renunța la aspirațiile sale naționale și la războiul de eliberare pe care îl duce de patru ani.

În declarație se citează pasajul din diferite ziare franceze care descriu campania de represiune și teroare îndreptată împotriva populației. Copiii sînt omorîți în fața părinților pentru a-i forța pe aceștia din urmă să se înscrie pe listele electorale. Majoritatea persoanelor care au refuzat să se înscrie pe liste au fost omorîte. În declarație se arată că poporul algerian a demonstrat lumii întregi că unitatea sa în jurul armatei de eliberare este indestructibilă. Tocmai ținînd seama de aceasta, trupele franceze au fost silit să ceară noi întăriri cînd la aproximativ 100.000 de oameni.

LA INCHIDEREA EDIȚIEI

La Amman „atmosfera încărcată la maximum”

În relațiile lor cu privire la evoluția situației din Iordania, corespondenții agențiilor de presă occidentale subliniază „atmosfera încărcată la maximum”.

În cadrul operațiilor polițienești care au avut loc ațt în capitală cît și în principalele orașe din țară, la 14 și 15 august unități militare și de securitate au întreprins o percheziție „pe scară largă” în cartierul locuit de refugiații paleștineni în apropierea palatului regal din Amman. Circulația a fost suspendată în întregime în acest cartier care a fost înconjurat de autovehicule blindate și de soldați înarmați și timp de peste 12 ore poliția și soldații au cercetat casă cu

casă cîutînd arme și operind arestări. Aproape 150 de persoane au fost arestate.

Descriind atmosfera din Amman corespondenții agenției americane Associated Press scrie: „Poliția și soldații înarmați pînă în dinți se văd peste tot, dar mai ales în jurul palatului regal, care este păzit ca o adevărată fortăreață... În preajma sediilor guvernamentale au fost ridicate adevărate rețele, iar la intrarea în orice instituție se efectuează percheziții minuțioase care dovedesc că regimul trăiește într-o adevărată teroare și că o explozie violentă ar putea izbucni în orice moment”.

Agresorii nu pot înșela vigilența popoarelor

La New York se desfășoară în prezent lucrările sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. În problema agresiunii americano-englize în Liban și Iordania. După cum se știe, actuala sesiune a fost convocată în urma propunerii U.R.S.S., dat fiind faptul că anterior Consiliul de Securitate, în care majoritatea membrilor sînt legați de S.U.A. și Anglia prin pacte agresive, s-a dovedit a fi incapabil de a-și îndeplini obligațiile sale directe în a curma din fașă agresiunea imperialistă asupra popoarelor arabe.

Sincer preocupate de problemele menținerii și consolidării păcii în lume, Uniunea Sovietică a cerut convocarea actualului sesiunii speciale: în nădejdea că acest înalt for în care sînt reprezentate 81 de state mari și mici va găsi calea de înlăturare a situației înclădate din Orientul arab.

La 13 august a început discutarea propriu zisă a acestor probleme. A. A. Gromiko, șeful delegației U.R.S.S. la sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale a O.N.U., a expus clar în cuvîntare sa poziția Uniunii Sovietice. Proiectul de rezoluție prezentat de delegația sovietică cu acest prilej pornește de la sarcina principală care stă în fața O.N.U. și anume retragerea neîntîrziată a trupelor americano-englize din Liban și Iordania, pe care o cer în prezent toate popoarele iubitoare de pace îngrijorate de problema menținerii păcii generale. De asemenea, în proiect se propune întărirea grupului de observatori al O.N.U. în Liban și trimiterea unui grup de observatori al O.N.U. în Ior-

dania pentru a supraveghea retragerea trupelor americane și engleze din aceste țări.

Că aceasta este principala sarcină în momentul de față rezultă din faptul că norii primejdiilor de război, nesigurățile statelor din această parte a lumii nu pot fi înlăturate altă timp cît vor fi menținute alături de trupele agresive anglo-americane.

Căci dacă în urma puternicului protest al forțelor iubitoare de pace imperialiste au renunțat pentru moment la planurile lor de a ataca Republica Irak și alte state arabe, aceasta nu înseamnă că pericolul agresiunii imperialiste a trecut. El continuă să existe. Dealtfel telegrama de presă ne informează zilnic că forțele armate concentrate de imperialiști pentru înăfipuirea planurilor lor cîmpuitoare în Orientul apropiat și mijlociu sporesc continuu. S.U.A. s-au declarat în prezent dispuse să trimită trupe nu numai în Iordania, dar și în Oman, Bahrain, Kuwait. Aceasta dovedește că imperialiștii nu au renunțat la ideea nu numai de a menține dar și de a extinde agresiunea asupra unor alte țări arabe.

Dîndu-și seama că popoarele la cînosesc planurile mîșcătoare și că glasul opiniei publice mondiale care-l întărează ca agresori nu va putea fi împiedicat să răzbată în înclănta O.N.U., imperialiștii americano-englizi recurg acum la o serie de manevre murdare cu scopul de a

crea confuzii asupra calificării faptelor lor agresive cît și asupra intențiilor lor de viitor. Așa de pildă, în preajma actualului sesiunii, S.U.A. au anunțat — de ochii lumii — retragerea „simbolice” a unui batalion de infanterie marină, în timp ce unele agenții de presă occidentale s-au și „bît să anunțe că în locul acestui batalion retras „simbolic” va veni un alt batalion, îndată ce la ONU se vor fi terminat discuțiile. Prin acțiunile lor agresive, cercurile guvernante ale SUA și Angliei caută cu orice preț să rămînă în Liban și Iordania. Mai mult, ele vor să-și „rezerve dreptul” de a recurge la o ocupație și a altor țări mici. Aceasta a declarat-o fără înconjur președintele Eisenhower în discursul său rostit la sesiunea extraordinară a Adunării Generale.

Încercarea lui Eisenhower de a justifica agresiunea S.U.A. în Liban și a Marii Britanii în Iordania, pe baza aceluiași învoacări, folosite fără succes de Dulles, — n-a dat nici un rezultat. Afirmațiile false cu privire la pretinsa „agresiune indirectă” pe care S.U.A. și Anglia au venit chipurile să o combată în Liban și Iordania este o născocire sfruntată a cercurilor agresive imperialiste pentru a abate atenția popoarelor de la adevăratele scopuri urmărite de cercurile imperialiste anglo-americane în Orientul mijlociu.

În discursul său Eisenhower s-a ocupat mult de problema dezvoltării economice a țărilor Orientului,

COMENTARIUL

Alina